

ת"פ 182/02/15 - מדינת ישראל נגד דמיטרי סליוסר

ת"פ 182-02-15
25 אוקטובר 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

דמיטרי סליוסר

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - יוליה מינביץ'

הנאשם ובא כוחו עו"ד - ערן בן עמי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אף שמהפרוטוקול עולה כי כתב האישום תוקן, לא מצאתי כי כתב האישום נסרק.

לכן, כתב האישום יתוקן בשני וייסרק.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תשע"ו, 25/10/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון כתב האישום, ואשר הוצג בביהמ"ש ב- 12.5.15 בכך שב- 24.1.15, בשעה 09:00 הגיע ללא הזמנתה לדירתה של חברתו בעבר, י ב ונכנס לדירה. הוא נכנס לחדר השינה והבחין בי צ בן זוגה באותו מועד שוכב במיטה בתגובה תקף אותו שלא כדין ב-2 מכות באמצעות מרפק בראשו בעת ששכב במיטה.

בהמשך, כאשר המתלונן קם, תקף אותו שוב בכך שדחף אותו לקיר ולאחר מכן, הכה בו במכת אגרוף לפנים. כתוצאה מהתקיפות גרם לו לחבלות חמורות: שבר עם תזוזה בזוית לסת שמאל כתוצאה מכך נזקק המתלונן לניתוח בהרדמה כללית ועבר קיבוע של השבר באמצעות פלטה וברגים.

את העבירה ביצע הנאשם בהיותו נתון להשפעת אלכוהול- עבירה של תקיפה הגורמת חבלה חמורה.

במסגרת ההסדר הגבילה התביעה לעתירה ל-6 חודשי מאסר בעבודת שירות, מאסר מותנה, התחייבות קנס ופיצוי בעוד טיעוני הסנגור חופשיים. בהתאם, נתקבלו תסקירים וחוות דעת ממונה.

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 29, רווק, כיום עובד כסו שף במסעדת זימרה באשקלון. השלים 12 שנו"ל כולל לימודי מקצוע. בשל עברו לא גויס לצה"ל.

לפני מספר שנים הנאשם החליק במסרגות ונפצע ברגל וזכאי לקצבת נכות בשיעור 35% שמגבילה תנועתו ברגל.

לנאשם הרשעות בתחום הסמים וכן, הכשלת שוטר. הוא אף נדון בעבר למאסר בעבודות שירות. בגיל 14 החל לצרוך קנאבוס והתרועע עם חברה שולית לצרכי שייכות. כשהשלים עבודות השירות החליט לנתק קשר ולהפסקי לצרוך סמים.

באשר לאלכוהול טוען שצורך רק בנסיבות חברתיות ושלל נזקקות טיפולית.

לדבריו, קיים מערכת זוגית עם י כשנתיים, גרו יחד וניהלו משק בית משותף, פרנס אותה ואת ביתה בת ה-6. הם נפרדו שכן היא רצתה ליצור מחוייבות והוא לא היה מוכן לכך. למרות שנפרדו המשיך לשמור על קשר והחליט שברצונו להינשא לה. באותו יום צרך אלכוהול לחיזוק הדימוי העצמי, הגיע לדירתה, תוך שעשה שימוש במפתח ברשותו, בכוונתו להפתיע אותה להציע לה נישואין אך כשמצא אותה בדירה עם בן זוג חדש, איבד עשתונות והתפרץ מילולית ופיזית. הוא התקשה לשלוט ברגשותיו אך טוען כי בד"כ הוא אדם הנוטה לפתור קונפליקטים בדרכי נועם ובעל יכולת להתאפק. הוא הצליח לראות קשר בין היותו שתי לבין אובדן העשתונות, ביטא חרטה על האופן שבו התנהג כלפי אדם זר לו.

הם שוחחו גם עם י שתיארה מערכת יחסים חיובית עם הנאשם. לאחר שהשתחרר ממעצר הגיעו להחלטה משותפת לנתק הקשר לחלוטין. לדבריה, היא גם לא בקשר עם המתלונן.

הם התרשמו שמדובר בקשר זוגי שבאותו מועד הסתיים מתוך כוונה לאפשר להם לבחון צעדיהם, אך המשיכו בתקשורת פתוחה ומאפשרת. הם מסרו כפי הנראה מסרים מבלבלים בתקופת הפרידה שיצרו חוסר הבנה, שהובילה להתנהגות האלימה של הנאשם כלפי אדם שלישי על רקע צריכת אלכוהול.

כמו כן, התרשמו כי צריכת אלכוהול אינה חלק ממאפייני התנהגותו.

הם התרשמו מאדם בעל יכולת, הנוטה ליתן אמון באחר ולחשוף מעולמו הרגשי. יש לו יכולת טובה לווסת דחפים ולגלות איפוק והמערכת היחסים על יקטרינה היתה משמעותית עבורו.

הנאשם הושם בקבוצה המיועדת למפוקחי מעצר בית. השתתפותו אופיינה בהגעה סדירה, הקשבה מכבדת ולקידת חלק פעיל בדיונים, אולם לא נחשף ולא חבר לעולמו הרגשי, אלא התמקד יותר באירוע עצמו ובצער והחרטה שגילה.

בולטת מסירותו לעבודתו בה רואה עוגן לניהול אורח חיים נורמטיבי.

ניכר שהוא עצמו נבהל מהאופן בו התנהג ומהתוקפנות שביטא, אולם כאמור נמנע מלבחון לעומק האופן בו התנהג, כפי הנהג הקושי להתמודד עם ההשלכות.

בשיחות הביע רצון להמשיך קשר טיפולי שסייע לו לחזק גבולות חיצוניים ותורם לו ומחזק תחושת שייכות.

הם מעריכים כי מטרתו האישית בהרחבת יכולתו לחשוף מעולמו הרגשי פנימי ולכן יכול להיתרם מסביבה שתאפשר זו כגון, קבוצה טיפולית ולכן ממליצים על צו מבחן למשך שנה יחד עם עונש מחדד גבולות של מאסר בעבודות שירות, אולם לא לתקופה המקסימאלית, וזאת כדי להוות מסר משמעותי ברור באשר לחומרת התנהגותו.

הסניגור מבקש להימנע לחלוטין ממאסר ולחילופין, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בתקופה קצרה.

הממונה מצאו כשיר לשאת מאסר בעבודות שירות.

ניכר כי הנאשם חושש כי המאסר יחבל בהמשך תעסוקתו ויפגע בהכנסתו.

בד בבד ניכר כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו והצורך לכפר עליו.

הסניגור המציא לבית המשפט מכתבים ממנהלת המטבח ומהשף, מהם עולה שמדובר באדם אחראי, סובלני, נעים הליכות. השף מתאר אותו כאדם מקסים, מקצועי, קפדן, המוכן לעזור ולתרום הרבה מעבר לשעות העבודה. הוא מציין כי הוא סומך עליו בעיניים עצומות ויש לו רק דברים לומר עליו.

יצוין, כי גם בבית המשפט התנהלותו של הנאשם מנומסת ושקטה וכן מכבד את המעמד.

כפי שציינה התובעת המתחם העונשי הראוי בגין תקיפה הגורמת חבלה חמורה, הוא מתחם הנע בין שנה ל- 4 שנים בהתאם לחומרת האירוע.

לא מדובר במי שעברו נקי ואשר מעד על רקע הצפה רגשית, אלא בחור צעיר, שלחובתו הרשעות קודמות, הכוללות הכשלת שוטר, סחר בסם מסוכן ועבירות של שימוש בסם מסוכן. הרשעתו האחרונה אכן מ- 29.12.09 והערעור נדון ב- 2.6.10, הוא נדון בגין סחר בסם מסוכן ל- 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

מאז כפי הנראה אכן מתרחק מהשימוש בסם ומחברה המשתמשת בסמים.

שירות המבחן התרשמו כי אין נזקקות טיפולית בתחום האלכוהול, אולם הם מתקשים "לשים את האצבע" על התנהגותו האלימה והקיצונית ולהבין המניעים לכך, שכן הוא מתקשה להיפתח. לכן, עדיין נשקפת ממנו מסוכנות.

בית-משפט עליון פסק לא אחת על הצורך להחמיר את הענישה במקרי אלימות. כך למשל, קבע המשנה לנשיא (כתוארו דאז) מ' חשין (בדימוס) בע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (לא פורסם, ניתן ביום 7.6.2005):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי ששורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריה. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תאריך תקופת המאסר."

התביעה מפנה לע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל, שם נגזר על המערער 36 חודשי מאסר ושנה מאסר מותנה וכן חויב בפיצוי למתלונן. הוא ביקש להיכנס למקום עבודתו בחברה להפצת עיתונים, השומר סירב להכניסו, לאחר מכן הגיע מנהל העבודה למקום ואז אפשר לו המתלונן להיכנס. התפתחו חילופי דברים קשים, בסיומם חבט המערער בפני המתלונן עם קסדת האופנוע ומעוצמת המכה המתלונן איבד הכרתו, הובהל לבית חולים שסובל מנפחות בעין ומקיא דם ואובחנו שברים בפניו, אושפז 5 ימים בהמשך נזקק למנוחה של חודש וחצי. הוא כפר, זוכה מהאיוס והורשע בגרימת חבלה חמורה.

בית משפט עליון אזכר את ההלכה בע"פ 4173/07 בענין פלוני, על תופעת האלימות הקשה והצורך לאחד כוחות למלחמה בתופעה זו. בית משפט עליון ציין כי אפילו אם כפי שטען, המתלונן נהג שלא כשורה באירוע, אין בכך בשום אופן להצדיק תגובה כה אלימה ובריונית וכי המסר החד משמעי הינו שלא ניתן להשלים עם פתרון סכסוכים בכח הזרוע. באותו ענין שירות המבחן התרשמו שהמערער לא בשל להשתלב בהליך טיפולי, בשונה מהמקרה שבפניו, אולם למערער היה עבר פלילי לא מכביד. בספו של יום, הערעור נדחה ונותר עונש של 3 שנות מאסר.

אין ספק אם כן כי הסדר טיעון מלכתחילה מקל מאוד עם הנאשם והשאלה היחידה הינה אם יש הצדקה להפחית מ-6 חודשי מאסר להן עותרת התביעה ולהסתפק בתקופה קצרה מזו.

הואיל וכאמור נותרת מסוכנות בשל חוסר יכולתו של הנאשם להיפתח וחוסר יכולת שירות המבחן לרדת לרקע של התנהגותו הקיצונית האלימה, לא מצאתי כי ניתן להפחית מן העתירה של התביעה במקרה זה שהיא מקלה עד מאוד. כמו כן, מצאתי כי יש לחייבו בפיצוי ממשי למתלונן.

אני מודעת לכך שהנאשם הביע חרטה והתרשמותי הינה כי מדובר בחרטה כנה, אך גם שירות המבחן התרשמו שהוא עצמו הופתע מעוצמת הרגשות שהפיצו אותו ומעוצמת הפגיעה שפגע במתלונן, וכל עוד ענין זה לא ברור, המסוכנות

מבחינת בית המשפט לא פחתה ויכול לשוב על מעשה זה בעתיד בהתקיים אותו "טריגר" בין בסיטואציה דומה ובין בסיטואציה שונה.

הנאשם עצמו הסביר לבית המשפט כי הם נפרדו וכי המתלוננת המשיכה לגור באותה דירה. הוא הודה בפני שירות המבחן שהתכוון להפתיע אותה. הוא עצמו כפי הנראה היה שותף פעיל בהחלטת הפרידה, שכן היא רצתה מחויבות והוא התנגד לכך. כפי הנראה לא היה שלם עם החלטתו להציע לה נישואין ולכן שתה לשוכרה כדי לקבל סיוע חיצוני ואחרי כל זה הופתע לגלות שהיא כבר המשיכה הלאה....

היא לא הטעתה אותו, היא לא הובילה אותו באף, הוא זה שטעה בהערכת המצב.

מכתבי ההמלצה של המעסיקים בהחלט אינם תואמים ההתפרצות הקשה שהתפרץ, אך בהתחשב בפגיעה החמורה במתלונן, לא מצאתי להסתפק במאסר לתקופה קצרה בלבד.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור, אותם ישא בעבודות שירות במתנ"ס נווה אילן, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.

תחילת המאסר מיום 24.11.15 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטילה על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של תקיפה.

3. פיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪. יקוזז בהסכמת הנאשם סכום של 5,000 ₪ הפקדון,

היתרה תשולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מ- 10.6.15.

אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי ויגבה כקנס.

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 12,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה של תקיפה במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

6. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים, גם למאסר בכלא.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תשע"ו, 25/10/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

קלדנית: דניאל+אביבה